

1. ΣΥΓΚΥΡΙΕΣ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΕΣ

Μέσο:ΤΑ ΝΕΑ

Ημ. Έκδοσης: ...27/04/2023 Ημ. Αποδελτίωσης: ...27/04/2023

Σελίδα:41

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Συγκυρίες, μηνύματα και σκοπιμότητες

Στο Ισραήλ, οι φετινές εκδηλώσεις για την Ημέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος χρωματίστηκαν διπλωματικά και πολιτικά με τα ιρανικά εθνικά χρώματα, μιας και ο απρόσμενος επίσημος προσκεκλημένος δεν ήταν άλλος από τον διάδοχο του θρόνου της Περσίας, Ρεζά Πακλεβί, ο οποίος ζει μόνιμα στις Ηνωμένες Πολιτείες, από την επικράτηση της Ισλαμικής Επανάστασης στο Ιράν το 1979 μέχρι σήμερα. Παρά τη λακωνικότητα του δελτίου Τύπου του ισραηλινού υπουργείου Πληροφοριών στις 16/4, που γνωστοποίησε ότι μόλις «την επαύριον θα επισκεφθεί το Ισραήλ για πρώτη φορά ανώτατος ιρανός αξιωματούχος», η επίσκεψη Πακλεβί καλύφθηκε εκτενέστατα από τα ισραηλινά ΜΜΕ, αλλά και από δημοσιογραφικές πηγές της αντικαθεστωτικής περσικής ομογένειας, κυρίως σε ΗΠΑ και Γαλλία.

Η ισραηλινή διπλωματία αποφάσισε να υπενθυμίσει στη διεθνή κοινότητα τις πάλαι ποτέ αγαστές σχέσεις Ισραήλ και Περσίας, από τα μέσα της δεκαετίας του 1950 και μέχρι την επικράτηση της Ισλαμικής Επανάστασης, τον Φεβρουάριο του 1979. Ισραήλ και Περσία δεν είχαν συστήσει επίσημες διπλωματικές σχέσεις. Ωστόσο, ιρανός διπλωματικός αξιωματούχος τελούσε κρέη «συνδέσμου» με το Ισραήλ, φιλοξενούμενος στην πρεσβεία της Ελβετίας στο Τελ Αβίβ. Πέραν των πτίσεων της κρατικής αεροπορικής εταιρείας Ελ-Αλ από και προς την Τεχεράνη, ήταν κοινό μυστικό ότι η Μοσάντ λειτουργούσε υποσταθμούς στην Περσία, ότι το ιρανικό πετρέλαιο που εκφορτωνόταν στο λιμάνι του Εϊλάτ στην Ερυθρά Θάλασσα έσπαγε το αραβικό εμπάργκο κατά του Ισραήλ, με αποτέλεσμα το καλοκαίρι του 1960 να προκληθεί μακρά διπλωματική κρίση μεταξύ του τότε δικτάτορου Ιράν και της, τότε αναθεωρητικής, Αιγύπτου του

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ
**ΓΑΒΡΙΗΛ
ΧΑΡΙΤΟΥ**

Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ.

Το ισραηλινό υπουργείο Εξωτερικών και ο οίκος των Πακλεβί δεν έχουν αυταπάτες και αντιλαμβάνονται ότι ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω. Από το 1979 μέχρι σήμερα το ιρανικό ισλαμικό καθεστώς αποδεικνύει ότι δεν ανατρέπεται εύκολα. Εσχάτως, αξιοποιεί εύστοχα τον πόλεμο στην Ουκρανία, ενδυναμώνοντας τους στρατηγικούς δεσμούς που διατηρεί με τη Μόσχα και το Πεκίνο.

Από ισραηλινής απόψεως, η πρόσφατη επίσκεψη Πακλεβί, πέρα από το να υπενθυμίσει τους ισχυρούς παρασκηναϊκούς δεσμούς Ισραήλ - Ιράν, οι δηλώσεις του έκπτωτου πρίγκιπα ενίσχυσαν την ισραηλινή επιχειρηματολογία για τους κινδύνους που απορρέουν από το πυρηνικό πρόγραμμα της Τεχεράνης. Η διακυβέρνηση Νετανιάχου, παρότι άνοιξε μόνη της το «κουτί της Πανδώρας» με μία αμφιλεγόμενη δικαστική μεταρρύθμιση που την εκθέτει διεθνώς, προβληματίζεται από τις αλληπάλλληλες σημαντικές νίκες της ιρανικής διπλωματίας, που επιτυγχάνονται με ενεργό κινεζική στήριξη. Τον τελευταίο μήνα αποκαταστάθηκαν πλήρως οι διπλωματικές σχέσεις του Ιράν με τη Σαουδική Αραβία, τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, ακόμα και με το παραδοσιακά εχθρικό Μπαχρέν. Σε πρακτικό επίπεδο, οι τόνοι μεταξύ Τεχεράνης και Ριάντ έπεσαν, ενώ ήδη διαφαινονται ευκαιρίες σταθερότητας σε Υεμένη και Ιράκ. Με την επίσκεψη Πακλεβί, το Ισραήλ προσπαθεί να υπενθυμίσει στις σουνιτικές μοναρχίες του Κόλπου «ποιοί είναι οι πραγματικοί τους φίλοι, και ποιοί δεν είναι». Το Μπαχρέν παραμένει υποψιασμένο. Από την άλλη, Σαουδάραβες και Εμιρατινοί θεωρούν ότι μία επανεκκίνηση των σχέσεών τους με το Ιράν αξίζει τον κόπο.

Η ακροδεξιά πτέρυγα της κυβέρνησης Νετανιάχου εβλαίψε επικοινωνιακά τη χώρα διεθνώς. Έτι περαιτέρω, δημιούργησε σοβαρά ρήγματα με το ισχυρό λόμπι των Αμερικανοεβραίων Ρεφορμιστών, που εκτιμούν ότι οι νομοθετικές μεταρρυθμίσεις θα αλλοιώσουν το ισραηλινό δημοκρατικό πολίτευμα. Με τον πρίγκιπα Πακλεβί να φωτογραφίζεται σε εβραϊκά προσκυνήματα της Ιερουσαλήμ, η ισραηλινή διπλωματία κλείνει το μάτι στο λόμπι της Περσικής Ομογένειας των ΗΠΑ, ελπίζοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα καλυφθούν όσα κενά τυχόν δημιούργησε η αμερικανοεβραϊκή δυσαρέσκεια.

Από την άλλη, η ισραηλινή διπλωματία θα πρέπει να λάβει υπ' όψιν ότι η ατζέντα του περιβάλλοντος Πακλεβί οφείλει να δώσει τον δικό του απολογισμό στο δικό του «εθνικό κέντρο» - στον ιρανικό λαό και στη μακρά Ιστορία του.